

DE S. SPIRITVS
ADVENTV
ORATIO

HABITA IN BASILICA S. PETRI
AD SANCTISS. D. N.
PAVLVM QVINTVM
PONT. MAX.

SIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

A D. MARIO AQVAVIVA DE ARAGONA NEAPOLITANO
SEMINARII ROM. CON.
IPSO PENTECOSTES DIE.

30
DE 2. PARTVS
ADVENTVS
OF 7. 110

THESE ARE THE
WORDS OF THE
BAPTIST
AND HIS
DISCIPLES
WHO WERE
WITH HIM
AT THE
LAST SUPPER

ILLVSTRISSIMO³
AC REVERENDISS. D.
D. IOSEPHO
A Q V A V I V A
D E A R A G O N A .

D. MARIVS AQVAVIVA
D E A R A G O N A F.

OSTRA S. Spiritus lau-
datiuncula publico tametsi
debet, abstineri non potest.
vide confidentiam: lectita-
ri cupit: prodire gestit. hoc
est è potestate mentis exire
cœpit. Infelix.

Ludibrium ventis nimirum debet, & vndis.
quæ vix aurium præter vecta silentium: nunc
oculorum iudicium non reformidet. Illi si

A 2

Deo

Deo placet, è fortuito successu pro breuitate
 corpusculi maior animi crescit audacia. quid
 impudentulæ deprecet, ignoro: præter hoc
 vnum. vt quando maritimam fidem, sibi nun-
 quam fore retur infidam: cursum dirigat sal-
 tem ad propinquum portum humanitatis tuæ,
 quo si forte sospes appulerit: ex voto celeu-
 ma quidem decanter: dum subscribat ad vo-
 tum. Si me viderit iterum mare disperiam.
 Vale.

D. MARIE VON VALLA

D. E. A. G. O. N. I.

OSTIA 2. Martij 1600.
 Illustri et Reverendissimo
 Patri et Magistro
 D. MARIE VON VALLA
 in Civitate
 Vindobonensi
 Salutem in Christo
 et Amen. Cum
 Reverendissimo Patri
 et Magistro
 D. MARIE VON VALLA
 in Civitate
 Vindobonensi
 Salutem in Christo
 et Amen.

Reverendissimo Patri et Magistro
 D. MARIE VON VALLA
 in Civitate
 Vindobonensi
 Salutem in Christo
 et Amen.

12

DE S. SPIRITVS ADVENTV ORATIO.

EDITVS hic è Cœlo sonus aduenientis Spiritus vehementis, ad numerum responder B. P. quo Diuinæ fidei lyræ Regius Psaltes in hanc lucem eminens animo prælusit his ferme verbis.

Intonuit de Cœlo Dominus; Dedit Altissimus vocem suam: Apparuerunt fontes aquarum tribus versicu-

lis tria felicitatis hodiernæ capita complexus est. Cœli tonitrum: Altissimi vocem: Aquarum fontes. Tonitrum cœli repentinus è Cœlo sonus: Altissimi vocem ignis distinctus in linguas: Aquarum fontes diffusa per omnes gentes Apostolorum prædicatione sapientia salutaris imitatur. Quæ tria cum breuiter ostendero: peroraro. Intonuit de Cœlo Dominus. Dominus virtutum: Spiritus veritatis: quam hominibus ostendit in filio Cœlestis Pater. Summi magistri nota vox est. Ille de meo accipiet: & annuntiabit vobis. Quod enim Sapientiæ Cœlestis auctor optimus, & maximus Christus ante docuit verbo, declarauit exemplo morte, sanciuit: id Patris, & filij sempiternus, & consubstantialis hic spiritus in Apostolos veritatis discipulos effusus vehementi sermone promul-

promulgat. Ad hæc: Cœli tonitrū cōsequitur è vestigio fulmen; nec sine quassu, nec sine strage Regnorū: eorum inquā, quæ Cœlo non tā propinqua, quā infensa videbantur. Ardua fulmen petit. Ergo Gygantum ardua moles infesta superis de Cœlo tacta prima contremuit: lateq; soluto superbiorum opere Mundi, Carnis, Dæmonis Triumviralis improbitas sui ruinam à fastigio traxit in Auctorum caput, ut eorū infami non minus exitio, quam flagitio Babylonæ cadauer obrueret. Roma testis est Amazon illa bellatrix, illa cruenta Regina gentium: quæ sublimi victoriarum, & triumphorum aggere proximè, quemadmodum sibi videbatur, admotæ Cœlo perdomitas olim nationes impresso vestigio protegebat. Illa nunc ad nudos Piscatoris Pontificis pedes affusa supplex ingenuæ Veritatis animata spiritu, simul respirauit ad Cœlestis amoris auram: simul falsæ libertatis exuta phaleris Regium Christi iugum sponte suppositis ceruicibus accepit: & stigma voluntariæ seruitutis iniustum fronti signum Crucis ostentat. Mirum illa scelerum Lerna centum geminæ bellæ nutritrix: Vorax illa Regnorum Charybdis: Illa superstitionum vorticibus, opinionum Euripis ætuefa Symplegas, accepta diuinitus in populos edisserendæ sapientiæ potestate gentes vndiq; Vaticanum in Acroaterium conuocat: ut Diuino iuris vtriusq; magisterio nunc euehat ad Deum: quas olim infra terras iniusto dominatu secum ipsa deprimebat ad Inferos. Quis illam prostituto pudore Babylonem credat aliquando meruisse: quam hodie Cœlesti flamine filio. Cœlestis Pater obnubit? quam pronuba Veritas in Divini Sponsi thalamum inducit? quam Paulus doctor gentiū vni viro Virginem castam despondet: & exhibet Christo? quam Petrus Apostolorum Princeps sacrosancta Regalis Sacerdotij dignitate cohonestat? quam & vnam omnes agnoscimus, & vnice veneramur veritatis interpretem, Religionis antilitem, officij magistrā, decori custodem, Regno-

rum

rum moderatricem, Humani generis parentem, Præsidentem publicæ felicitatis? quam è præparato de carne Virginis habitaculo beneuolentissimum respexit è Coelo dominus: iam tum, cum veritatis oraculum Verbum suum, & verbi vocem Altissimus dedit, afflatu S. Spiritus vehementer omnia miscentem: confringentem Libani cedros, intercidentem flammam ignis; concutientem desertum Cades; præparantem Ceruos; & condensa pandentem: vel vt amora similitudinū nube, rem apertius exponam, tumidos superborum animos spiritu mansuetudinis, opprimentem; insanos cupiditatum turbines castimonia mitigantem; obdurate consuetudine scelera maliciam terrore iudicii conterentem; ad humanæ corruptelæ detestationem, ac fugam quasi Ceruorum pauorem & celeritatem, castis animis addentem; abdita demum hætenus rerum humanarum, & diuinarum arcana referantem: quæ Ciuitates præceptis erudiret ad sapientiam: legibus ad iustitiam informaret: Viribus instrueret ad tolerantiam laborum: moribus imbueret ad insignem speciem honestatis: cupiditatibus temperaret ad pacem: virtutibus coloraret ad gratiam, laudibus condecoraret ad gloriam: Spiritu veritatis animaret ad vitam, artificioque suo, quasi digito tractaret: eoque usque perpoliret, ac fingeret, quoad indoles; & adoptio filiorum Dei transfiret in indolem, & hæreditatem Coelestis Patris. Interim domi forisque publica, priuata, sacra, profana moderatur ad præscriptum, & exemplum veritatis, insinuante se subinde, Coelestis instincta spiritu charitatis: ne semel accepta docendæ veritatis auctoritas deseratur: ne Religionis Sanctitas violetur: vt iuris vtriusque prudentia vera tradatur: vt Sacerdotalis imperij perpetuo conseruetur incolumis in Vaticana sede fundata Maestas. Et iure quidem optimo: siquidem ex nulla commodius Arce, quam ex ea vexillum veræ libertatis, & religionis extollendum fuit; in qua gentes omnes auctoramentum acciperant

perant superstitionis, & seruitutis. Caput hoc erat terrarum: hic, hic excitandum domicilium sanctitatis: hic aperiendum fuit æquitatis Asilum: hic cortina veritatis: hoc commune perfugium virtutum: hoc emporium nationum, ut inde Diuinæ sapientiæ vena tanto pronius deriuaretur ad vnā quamq; terrarum oram: quanto cœteris regnis Romanum fastigium altius emeretur. Hinc igitur exaudita Petri, Paulique voce, quam hodierna luce dispertitis in singulos Apostolos linguis dedit Altissimus, confestim apparuerunt fontes aquarum. Ex quibus fontibus omnes continuo quaquersus terrarum tractus habitabiles irrigarentur: & omnis ubiq; gentium *vlus*, omnis honestas, omnis æquitas, sanctitas, dignitas, tranquillitas ex iisdem *eductis* fontibus effloresceret. Quid igitur restat aliud? nisi tantā ut nobis diuinitus impertitam felicitatem non solum hac anniuersaria, sed assidua gratulatione recolentes infirmum amorem amemus Cœlestis Patris: eiusque clementiam imploremus ut suo, filijq; spiritu nos imburos, ut cœpit, in omnem inducat, quemadmodū eius promisit filius, Veritatē.

F I N I S.

Viterbij. Ex Typographia Discipulorum.

1 6 1 8.

Superiorum permissu.